

for at fastsætte regler om koncernregnskaber for koncerner, hvor moderselskabet er et finansielt holdingselskab. Dette er i overensstemmelse med Rådets direktiv nr. 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (årsregnskabsdirektivet) artikel 42, stk. 2.

For holdingselskaber, hvis datterselskabers væsentligste aktivitet er at drive forsikringsvirksomhed gælder tilsvarende i henhold til direktiv nr. 91/674/EØF af 31. december 1991, at holdingselskabet skal aflægge koncernregnskab efter reglerne for forsikringselskaber, jf. det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med firmapensionskasser. Grænsetilfælde vil eksempelvis kunne forekomme i tilfælde, hvor et holdingselskab har et datterselskab, der driver forsikringsvirksomhed og et datterselskab, der driver pengeinstitutvirksomhed. Er pengeinstitutvirksomheden væsentligst i forhold til forsikringsvirksomheden, skal koncernregnskabet udarbejdes efter reglerne for pengeinstitutter og omvendt. Det følger af forslagene, at i tilfælde, hvor de to aktivitetsområder (bank og forsikring) tilsammen udgør koncernens væsentligste aktiviteter, må Finanstilsynet afgøre, hvilket af de to regelsæt, der skal finde anvendelse for koncernregnskabsreglerne. I tvivlstilfælde afgør Finanstilsynet, hvilket regelsæt virksomhederne skal følge. Det forhold, at det i et sådant tilfælde eventuelt er vanskeligt at vurdere, om den ene eller den anden af de to aktivitetsområder er væsentligst, kan således ikke medføre, at koncernregnskabsreglerne i årsregnskabsloven skal finde anvendelse. Det forudsættes, at Finanstilsynet ved sin regeludstedelse tager det fornødne hensyn både til de særlige tilsynskrav, som bank- og sparekasselovens og lov om forsikringsvirksomheds regnskabsregler forfølger, og til de almindelige aktionær- og kreditorbeskyttelsessynspunkter, som årsregnskabsloven tilgodeser.

Bestemmelsens stk. 9 indebærer, at reglerne i bank- og sparekasselovens § 21 om solvens, § 23 om store engagementer, § 24 om aktiebesiddelse, § 25 om faste ejendomme, § 27 om lån til personer med dominerende indflydelse på pengeinstituttet og § 28 om likviditet finder anvendelse på koncerner, hvor moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller et pengeinstitut. Hidtil har disse regler alene fundet anvendelse på koncerner, hvor et pengeinstitut var moderselskab. Ændringen foretages for at implementere artikel 3 i direktivet om tilsyn på konsolideret basis. Direktivet stiller som mindstekrav, at reglerne om solvens, herunder kravene til solvensdækning af markedsrisiko og kontrollen med store enga-

gementer, omfattes af det konsoliderede tilsyn. I overensstemmelse med de hidtidige regler for koncerner, hvor et pengeinstitut er moderselskab, har man dog i forslaget valgt at lade reglerne om aktiebesiddelse, fast ejendom, lån til personer med dominerende indflydelse på pengeinstituttet og likviditet gælde på konsolideret basis.

I tilfælde, hvor et pengeinstituts moderselskab ikke er omfattet af definitionen af et finansielt holdingselskab, jf. stk. 4, vil moderselskabet og dets datterselskab være omfattet af oplysningspligten i lovens § 50, stk. 1, 2. pkt.

Forslagets stk. 10 svarer til den nugældende bestemmelse stk. 8, idet reglerne dog er udvidet til at gælde koncerner, hvor moderselskabet er et finansielt holdingselskab. Ændringsforslaget er en konsekvens af de i stk. 8 og 9 angivne regler. Endvidere foreslås det, at det finansielle holdingselskabs revisionsprotokol vedrørende årsregnskabet indsendes til tilsynet på samme måde, som pengeinstitutterne skal indsende deres revisionsprotokoller vedrørende årsregnskabet.

Stk. 11 fastsætter, at der i visse tilfælde skal foretages en pro rata konsolidering, når et finansielt holdingselskab eller et pengeinstitut har en kapitalinteresse som angivet i stk. 5. Bestemmelsen implementerer artikel 5, stk. 2, i direktiv om tilsyn på konsolideret basis. En forudsætning for at en virksomhed omfattes af bestemmelsen er, at den drives i fællesskab med et finansielt holdingselskab eller et pengeinstitut og andre virksomheder. Der skal således foreligge en form for »joint venture«. Som et eksempel på selskaber, der vil kunne blive omfattet af bestemmelsen, kan nævnes tilfælde, hvor et pengeinstitut eller et finansielt holdingselskab ejer 25% af et selskab, og andre virksomheder ejer hver 25% af virksomheden.

Hvis et finansielt holdingselskab eller et pengeinstitut, uanset at selskabets aktiebesiddelse er begrænset, må anses for at være ansvarlig for hele selskabet, herunder særligt selskabets gældsforpligtelser, skal der i henhold til forslaget foretages en fuld konsolidering.

Forslagets stk. 12 svarer til den nugældende bestemmelse stk. 9, idet der dog er foretaget konsekvensrettelser som følge af indførelsen af reglerne om finansielle holdingselskaber.

I forslaget stk. 13 foreslås det i overensstemmelse med de hidtil gældende regler, at selskaber, som et pengeinstitut har overtaget til afvikling af forud indgåede engagementer eller med henblik på medvirken ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder, ikke skal medtages ved konsolideringen. Endvidere skal selskaber, der driver forsikringsvirksomhed, ikke medtages ved konsolideringen. Dette gælder uanset,